

एवं निरुपपदो मालाशब्दः पुष्पस्रजमेवामिधत्ते इति स्थितावपि
'पुष्पमालाविभाति ते ॥' अत्र पुष्पशब्द उत्कृष्टपुष्पवृक्षौ । एवं मुक्ता-
हार इत्यत्र मुक्ताशब्देनान्यरत्नामिश्रितत्वम् ।

प्रयोक्तव्याः स्थिता अमी ॥

धनुर्ज्यादयः सत्काव्यस्थिता एव निबद्धव्याः, न त्वस्थिता जघन-
काञ्चीकरकङ्कणादयः ।

उक्तावानन्दमग्नादेः स्यान्न्यूनपदता गुणः ।

यथा—

'गाढालिङ्गनवामनीकृतकुचप्रोद्भिन्नरोमोद्गमा

सान्द्रस्नेहरसातिरेकविगलच्छ्रीमन्नितम्बाम्बरा ।

मा मा मानद माति मामलमिति क्षामाक्षरोल्लापिनी

सुप्ता किं नु मृता नु किं मनसि मे लीना विलीना नु किम् ॥'

अत्र पीडयेति न्यूनम् ।

क्वचिन्न दोषो न गुणः—

न्यूनपदत्वमित्येव । यथा—

'तिष्ठेत्कोपवशात्प्रभावपिहिता दीर्घं न सा कुप्यति

स्वर्गायोत्पतिता भवेन्मयि पुनर्भावाद्र्द्रमस्या मनः ।

नाहुणः । शेखरपदं शिरोभूषणं किरीटं वक्ति ॥ काव्यस्थिता महाकविप्रयोगेषु
स्थिताः ॥ जघनेति । निबद्धव्या इति शेषः ॥ आनन्दमग्नादेरित्यादिना दुःखमग्ना-
देर्ग्रहणम् ॥ गाढेति । सख्यो रात्रिवृत्तान्तकथनमिदम् । गाढालिङ्गनेन वामनी-
कृतकुचा चासौ प्रोद्भिन्नरोमोद्गमा चेति समासः । गाढालिङ्गनवामनीकृतकुचयोः
प्रोद्भिन्नो रोमोद्गमो यस्या इति समासो न युक्तः । कुचे रोमोद्गमस्यासंभवात् । सान्द्र-
स्नेहरसातिरेकेण विगलत् श्रीमतो नितम्बादम्बरं यस्याः सा । हे मानद, मा मां
मा पीडय मां मातिपीडय अलं बहुव्यापारेणेति क्षामस्याल्पस्याक्षरस्योल्लापिनी । पीड-
येत्यादेरनुक्तत्वादल्पत्वमक्षरस्य । मानदस्य पीडाकरत्वमनुपपन्नमित्यवगमाय तत्पदेन
संबोधनम् । एते तावन्निषेधाभासा विधिषु पर्यवसन्ताः । निष्पन्दत्वेन किं सुप्तेति
वितर्कचतुष्टयम् । सुप्ता निद्रायिता, अतिनिष्पन्दत्वेन मृतेति, अत्यन्तत्वे लयः,
अबहिर्भावे विशेषल्यश्च बोध्यः । अत्र पीडयेत्यादियोग्यस्य पदस्य न्यूनता हर्षग्ल-
ान्वितसंमोहप्रकर्षबोधनद्वारा रसं पुष्पातीति गुणवत्त्वम् ॥ तिष्ठेदिति । पुरुरवस
उक्तिरियम् । सा उर्वशी प्रभावेण पिहिता सती तिष्ठेत् । अथवा प्रभौ मयि
कोपवशादपिहिता तिष्ठेत् । नैतत् । यतो दीर्घं न कुप्यति । उत्पतिता उद्भूता मयि